

Duruşmanın bırakıldığı 2 Ağustos 1973 Perşembe günü bir önceki oturuma nazaran Askeri Mahkeme Kurulu İddia makamında ve tutanak katipliğinde bir değişiklik olmazın saat: 09.33'de Askeri Mahkeme salonunda açık olarak toplandı. Yoklama yapıldı. Tutuksuz sanıklardan: Hasan Yusuf Niş, Faceser Belge, İsa Ruhi Göbit, Ceyhan Gergin, Fecire Bozdağ, Fuzuli Yazıcı, Yavuz Çizmeçi ve Saliye Özkan'ın gelmiş oldukları, tutuklu sanıklardan Lale Arıkdal, Füsün Gökmen, Bilge Saka Fatma Yeşil, Mehmet Nizgar, Mustafa Laçiner, Taner Saka, Akın Yılmaz, Sadık Akıncılar, Kazım Ahmet Alankuş, Şensi Bilbul, Ahmet Sarıca'nın, Murettin Yaker, Hasan Kalender, Selahattin Şahin, Cengiz Özates, Abbas Güzel tuna, Ertan Akın, Nazan Alp, Mustafa Çakır, Mehmet Atasoy, Zahir Kutlu, Oguzhan Muftuoğlu, ve Mustafa Baykara hariç diğer tutuklu sanıkların serbest bir şekilde yerlerine almış oldukları anlaşıldı.

Mudafi Avukat yoklamasında: Kemal Yücel, Feyzi H. Edatoğlu'nun gelmiş oldukları görüldü.

Açık olarak duruşmaya başlandı.

Dozyaya gelmiş bulunan evrak tetkik edildi.

Geçen oturum tahliyesine karar verilen Fuzuli Yazıcı'nın tahliye edildiğine dair resmi belgenin gösterildiği, sanık Müzeyyen Yada'nın ikametgâhını belirleyen bir belge gönderdiği, 24.7.1973 tarihli oturumda hazır bulunmayan tutuklu sanıklardan Ülkü Ahmet Cafer ve Taner Saka'nın duruşmaya gelececek derecede rahatsızlıklarının tesbit edildiği, Kazım Pazarbaşı, Feyyaz Kurşunçu, Selahattin Güleç, Hüseyin Özkan, Yavuz Gökmen, Cevat Çelik, Baykal Gürsoy, Zeynel Han, Hüseyin Bal, Cengiz Özates Ruhi Göbit, Hasan Erkinç, Erkan Akın ve Sina Çaladır'ın yapılan muayenelerinde Mahkemeye gitmelerini engelleyecek önemli bir hastalıklarının tesbit edilmediği keza, 25.7.1973 tarihli oturumda hastalıklarından dolayı gidemeyeceklerini beyan eden sanıklardan Seyit Gökçe, Kazım Pazarbaşı ve Ahmet Alankuş'un rahatsızlıklarının tesbit edildiği, bunun dışında Mehmet Nizgar, Erdogan Savran, Yavuz Gökmen, Baykal Gürsoy, Hikmet Doğruol, Selahattin Şahin, İsmail Yeşilkaya, İsa Ruhi Göbit Orhan Altın, Erkan Akın, Necati Feyzioğlu ve Selahattin Berner'in yapılan muayenelerinde Mahkemeye gitmelerini engelleyecek bir hastalıklarının yetkili tabip tarafından tesbit edilmiş olduğunun bildirildiği görüldü. Oguzhan Muftuoğlu'nun 2.8.1973 günü Ankarada başka bir suçtan dolayı görülmekte olan davasında bulunmak üzere adı geçen mahalle gönderildiği, tutuklu sanıklardan Yılmaz Gürol, Mehmet Yettözveri, Hakkı Çuğtaş'ın birer dilekçe ile süracatta bulunarak tahliye talebinde buldukları anlaşıldı. Talepler hakkında oturum sonunda gerekli işlem yapılmak üzere duruşmaya devanla, sanık Mustafa Şahin'in hazırlık ifadeleriyle sorgusuarasında mevcut mübahemat ve farklilikların telifi ve bazı hususların daha çok aydınlığa kavuşturulmasına geçildi.

Tutuksuz sanıklardan Necdet Sağır'ın da gelmiş olduğu görüldüğü mahsus yerine alındı.

Sanık MUSTAFA ŞAHİN'den :

Hazırlık ifadesinin birinci safhesinde (Bir gün Mehmet Akaya bizim eve gelmişti. Kara Kuvvetlerinden alt kademedeki devrimci Subaylar vardı diye sordu. Mehmet Akaya, Ömer Laçiner ve birkaç Subaydan bahsetti) demiş olması sebebiyle ve sorgusunda, hazırlık ifadesindeki bu konuya herhangi bir şekilde değinmemiş olmasından dolayı soruldu.

Sanık: Ben Ömer Laçiner ve Kara Kuvvetlerinden hiç kimseyi tanımam, böyle bir isim de duymadım. Ancak Mehmet Akaya, beraber kaldığımız Mahmut Ataç'ın devre arkadaşı olduğu için Ankara'ya geldiklerinde diğer bekar Subaylar gibi bizim eve gelir, kalırdı. Hazırlık ifadesinde bu şekilde beyanın geçmesinin nedeni MİT'de nikah ifadesi alınırken bizzat Ömer Laçiner ve Kara Kuvvetlerinden bazı arkadaşlarla ilişkimiz olduğu (örgütsel) yazdırılmak isteniyordu.

Her iki hazırlık ifadesinin tıvâı incelendiğinde, herhangi bir olayı bazan kabul etmiş, bazan kabul etmiş olduğun görülmüyor. Bu çelişkinin anıları gayet açıktı: Baskı ve cebir ile bilmediğini ve ilişkim olmadı bazı şeyleri kabul ediyor, bilahare o andaki baskıya ve işkenceye anlık ara verilmesiyle reddediyor. Savcılığa geldiğinde de aynı psikolojik tehdit ve tekrar MİT'e gitme endişesi tşk Temmuzun 17'sine kadar, hücreden çıkıncaya kadar hattabir müddet daha devam etmiştir. Bu mübâyenetin cevabı budur, dedi.

Hazırlık ifadesinin 3. safifesinde Doktor Ayhan Aydın'ın ile ilgili olarak sorgusu sırasında ifade ettiğinden başka bir şekilde kendisinin bu Doktoru alm üzere bizzat otobüsle Kayseriye gittiğini, ertesi gün Doktor Aydın'ın ile ben ber keza, otobüsle Ankara'ya evlerine geldikleri, bir müddet sonra, Selma Veyisoglu'nun evlerine gelerek doktora tanıştığı ve doktoru alarak götürdüğü meali de beyanlarda bulmuş olması sebebiyle aradaki mübâyenetin telifi maksadıyla sanıktan soruldu.

Sanki: Ben doktor Orhan Aydın'ın 1971 Mayıs ayından itibaren tavrını. Birkaç defa, üç beş defa da bulabilir, Ankara'ya geldiğinde Kayseri Erkekler Üstü deki diğer subaylar gibi o da bana uğradı. Ben doktorun İlyas Aydın'ın tedavi ettiğini bilmiyorum. Burada benden önce ifade veren arkadaşların beyanlarından Salih Veyisoglu kanatı ile tedavi ettiğini duydum. Aslında o dönemde ben İlyas Aydın'ın nerede ve nasıl saklandığını da bilmiyorum. Salih Veyisoglu ile ben aynı taburucunun bölüklerinde görev yaparız. Nemen her gün ya Salih bana veya ben onun bölüğüne giderdim. Doktor ile Salih Veyisoglu'nun tanışması benim odamda ve benim vasıtasıyla olmuştur. Aşağından sonra Salihle doktorun Beraberce İlyas Aydın'ın tedavisi için İlyas Aydın'ın kaldığı eve gittiklerini bilmiyorum. Sadece bildiğim, o günlerde bir yaralama ve tedavi meselesini kulaktan dolma duymuştum. Bana MİT'de ifade verirken hazırlık ifadesine geçtiği gibi aynen söylediler. Bende yanlış oldu, bana sadece onaylamak kalmıştır. Asli budur, dedi.

Salih Veyisoglu tarafından Haldun Yeşil'e teslim edilme üzere gönderilen paketle ilgili olarak ve sorgusundan farklı bir şekilde hazırlık ifadesinde beyanları mevcut olması ve özellikle Haldun Yeşil'in kendisinin daha önceden böyle bir paketi getireceğinden bahsettiği bulunduğunda, beş kilo kadar ağırlıkta olan paketi İstanbul'da Haldun Yeşil'e götürdüğü zaman Haldun Yeşil'in bu paketi bir odada kontrol edip içinde bomba olduğunu kendisine söylediği, bilahare Orhan Savaşçı'nın Haldun Yeşil'in evine gelerek Haldun Yeşil ile birlikte bu paketi alıp gittikleri şeklinde beyanları bulmuş olması sebebiyle bu farklı durumlar sanıktan soruldu,

Sanki: Bu olay 30 Temmuz günü burada anlatıldığı şekilde olmuştur. Ancak hazırlık ifadelerinde bu şekilde geçmesinin nedeni gayet açık. Ben çanta götürdüğümü söylüyordum, kaç kiloydu, kim verdi, gibi sorulara da muhatap oluyordum. Benim hazırlık ifadelerimin tamamını ediyordum, bir yerinde, bana bu çantayı Salih Veyisoglu'nun verdiği geçiyor. Bazan da, çantanın ağırlığı dört beş kilo değil, yirmibeş otuz kilo geçiyor. Bulduğum çantanın içinde ne olduğunu bilmediğini söylüyordum, yok; bomba vardı, diyorlar. Bunun karşısında güya bana iyilik yapıyorlarmışcasına: -Tamam, ben ne götürdüğümü bilmiyorsun, fakat gördükten sonra Haldun Yeşil sana, tamam istediğiniz çanta geldi, bombaymış demiş oluyor. Aslında bu olay aynen böyle olmuş olsa bile Haldun Yeşil'in bana, bu bombaymış demesi kadar mantık dışı bir şey olmaz. Olay aynen 30 Temmuz'da burada anlatıldığı gibidir dedi.

Mahir Çayan'ın İstanbul'dan Ankara'ya gelişi sırasında karşılaştığına dair sorgusunda yer alan beyanların hazırlık ifadesinden farklı olduğu ve özellikle o gün Selma Veyisoglu'nun kendisini evine gelirken görerek Yüzbaşı Orhan Savaşçı'nın kendisini çağırdığını söylediği, bu şekilde Orhanla temas ettikleri Kızılcahanama giderken yanlarında beyanlarından farklı olarak Türkân Şahin ve Muzaffer İlgen'in de bulunduğu Kızılcahanama girişte Anadolu parka arabasının Muzaffer İlgen tarafından kullanıldığı, Kızılcahanama da Seyfi Akman'ın Anadoludan indiği, düğünde Gazi Orhan Çiftliği yanlarında durdukları, arkadaşlarını takip eden Mahir Çayan'ın o vasıtasından inerek yanlarına geldiği, arkada Türkân Şahin ve Muzaffer İlgen'in arasında oturduğu Anadolu bu sırada kendisinin kullanmakta olduğunu ertesi gün Muzaffer İlgen'in evlerine gelerek Mahir Çayan ve Ertugrul Kırköyü olarak Bulbuldere'sindeki eve götürdüğü şeklindeki beyanlarından doğan

Sanık: MİT'de ifade alınırken Mahir'i Kızılcahanlı'dan almak için gittiğimi aracın sahibinin Muzaffer İlgen olduğunu öğrenmişler. Aslında ben o dönemde bu aracın sahibinin Muzaffer olduğunu da bilmiyordum. Tuttular, araçta Muzaffer de var ve eşinin de olduğunu ısrarla belirtiyorlardı. Bunu niçin ısrarla bana sorduklarını ve böyle beyan etmek gerektiğinin istemelerini anlayamıyordum. Sonra bir tanesi aynen şöyle dedi bana, ulan siz enayimisiniz, görünürde legalite sağlamak için arabayı getiren kişi de yanınıza almışsınızdır, mademki eşin de oğın istirahtlıymış, onuda almışsınızdır, hem nasıl olsa merak etse, onlar gidip nedenlerini de bilmiyorlarmış diyorlardı. İşkenceden kurtulmak için ne söylerlerse kabul etmek zorunda kalıyordum. Tabii, olaya bütünlük kazandırmak için Selma Veyisoglu'nun beni çağırması, akşam Ertugrulu Selma'nın getirmesi gibi garnitürleri de hem onlar, hemde ben -ama onlar bana kopye veriyorlardı- o şekilde olaya bütünlük vermiş oluyorduk, daha doğrusu oluyorlardı. Bana rağmen hazırlık ifadelerini ben, Ertugrulu Selma getirdi demişim. Tayfun Orhan, ben getirdim, Ertugrul Kürkçü ben Tayfun Getirdi gibi bir sürü gelişkiyle dolu. Gerçekten olay ne ise ve bu gün burada o olaya aynen nasıl hatırlıyorsan, 30 Temmuzdaki sorgumda anlatmıştım. Doğrusu burada verdiğim ifadedir. Dedi.

Sanıktan Muzaffer İlgen'le daha önceden tanıştığı tanışadıkları, tanıştığı iseler hangi tarihte ve ne gibi bir münasebetle tanıştığı soruldu.

Sanık: Muzaffer İlgen'i bir veya iki defa Salih Veyisoglu'nun evinde gördüm. Selamlaşmaktan başka bir konuşma olmamıştır. Ben kendisini Selma'nın arkadaşı biliyordum. Hatta bir ara Salih izimli, İstanbul'daydı. Muzaffer'i Salihlerde gördüm ve emkiden, kız iken tanıdığı bir arkadaşı olarak tanıma ettim. Bu dönem 71'in Aralık ile 1972'nin Ocak ayları olabilir dedi.

Sanık tarafından ifade edilen bu tanışma durumu içerisinde Muzaffer İlgen'e ait Anadolu aracın kendi sevki ve idaresinde olmak üzere Kızılcahanlı'ya kadar götürülmesi ve sorgusunda (o akşam Mahir, Ertugrul, Seyfi bizde kaldılar. Sabah ben mesaiye gittim, mesaiden gelip gelmez buraya geldiğinde Seyfi yoktu evde. Savaşçı ile birlikte Ertugrul ve Mahir'i aynı Anadolu aracına Esat'taki Selim Özkar'ın evine götürdük) demiş olmasında da bu aracı ertesi günde kullanmış olduğu anlaşıldığına göre, Muzaffer İlgenle vaki tanışma şekli ve münasebetine nazaran araç temininin ne şekilde olduğu sanıktan soruldu.

Sanık: Araç iki gün bende kalmış değil. Şöyleki; Mahir'i Kızılcahanlı'dan almak için veya karşılamak için de olabilir, gideceğimiz gün Savaşçı, ben ve Seyfi Akman Salihlerden çıktık. Ben o anda ne ile gideceğimizi dahi bilmiyordum. Savaşçı'nın elinde bir kontak anahtarı vardı, bana verdi. Geç direksiyona dedi. Tahmin ediyorum, kendisinin ya ehliyeti yoktu veya yanında yoktu. Onun için olsa gerek, bana ehliyetin yanında mı, dedi. Ben de evet dedim. Direksiyona ben geçtim. Otuz-kırk kilometre gittikten sonra, motordan ses gelmişti. Durduk, baktık. Herhangi birşey yoktu. Sonra direksiyona Orhan Savaşçı geçti. Anlattığı gibi Kızılcahanlı'dan geldik. Benimcevinin önünde park ettik. Ertesi gün Savaşçı ile beraber Ertugrul ile Mahir'i Selim Özkar'ın evine götürmek için evden çıktığımızda araç yine evin önündeydi. Araç nasıl temin edildi, Orhan Savaşçı aracı kaç gününe aldı, ben bilmiyordum. Aslında Orhan Savaşçı bana böyle böyle bir iş var, bir araç bul dese görevli olduğum üsden Subay arkadaşların en az yüz tanesinin özel aracı vardı. Ve ben bunların, komutan dahil- istediğini bir gününe almak mesele değildir. Dedi.

Askeri Savcılar tarafından tesbit olunan hazırlık iradesinde (Mahir Çayan Anadolu ile Eneç mahallesi 77.sokak, 2/6 numaralı eve götürüştük. Bu ev bize küçük geldiği için Mahir Çayan bizim evde bir gece kalıp gittikten sonra bende intiyacıma düşünerek Anıt Caddesi 5/1 deki zemin kat daireyi 950 lira kira ile tuttuk. Yukarıda izah ettiğim gibi Mahir Çayan bu eve gelerek üç dört gün kadar kaldılar. Tayfun Orcun Ömer Ayna'yı da bu evimize getirmiştir.) demiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sanık. Eneç mahallesindeki evden ayrılmamanın nedeni, kalorifersiz oluşu, ikincisi de eşimin rahatsız oluşu, üçüncüsü pek kısa zamanda lojmana çıkma durumum vardı. Ondan sonra, yeni evli olduğum için mali durumum da düzelmeydi. Üç beş ay burada rahat eder bilahare ya lojmana çıkacak ya da tayinimi isteyecektim. Burada şu soru da sorulabilir. İkinci tuttuğum evin kontratı bir senelikti. Bu sebebi de ev sahibi ile konuştuk. Hiç mahim değil, ben prensip sahibiyim ve temal halinde- dir. Sen nasıl olsa Subaysın, tayin, kurs veya Lojmana çıktığını bana gizafen bildirmen kâri, demişti. Hazırlık iradelerinde bu şekilde geçmesini anlamı açık. Beni örgütsel hiyerarşi içinde, yani ev tutmağa Orhan Savaşçı zorlamış oluyor. Hatta, hazırlık iradelerinin birincisi olan MİT iradesinde güya bu paramın da ilk evin ne kadardı diye sordular, (kirası) beno beşyüz dedim. Kardeşim -dediler- arada dörtyüzelli lira fark var, tamam bu dörtyüzelli lirayı Orhan Savaşçı finanse ediyordu dediler. Aslında gülünçtü. Ama maalesef o gün orada gelmedik, oradan kurtulmak için derhal kabul ettik. Mahir'i çiftlik yolundan getirdik, benim Eneç'teki evim Şehrin hemen kenarında, o gün orada kaldık. Ertesi gün hemen Mahir ve Ertuğrul'u Selim Üzkar'ın evine götürdük. Tekrar Mahir'in ve Ertuğrul'un benim eve ne için geldiklerini bilmiyorum. Fakat bildiğim iki şey var; gerçi bunun doğrusu, bunun en doğrusunu Ertuğrul bilir. O günlerde Selim Üzkar'ın evinde galiba komşular herhangi bir şeyden şüphelenmişler, böyle bir hava varmış, ikincisi de herhalde Mahir Cihan Alptekin ile görüşmek istemiş olacak. Bunu ben olayların akışından anladım. Şöyleki; Tayfun Ömer Aynayı getirdi. Yukarıda anlattığım gibi, birkaç saat sonra Mahir'le Ertuğrul geldi. Ertesi gün Ömer'i gönderdiler, yerine Cihan geldi. Hazırlık iradelerinde aslında bunlar parça parça, kopuk, eksik ve yanlış, tabii haliyle yanlış. Çünkü; şöyle bir şey geçiyor, bazı yerinde Cihan gelmedi hiç, bazı yerinde de Ömer gelmedi oluyor. Olayın doğrusu buradaki anlatım şekildedir. Mahirler benim, Anıt caddesindeki evimde iki veya üç gün kaldılar. Bunu bu şekilde tahmin ediyorum. Ömer bir gece kaldı, gitti. Bir gece de Cihan kaldı ve o gün akşamüstü Ertuğrul'u Mahir, Cihan üçü birden gittiler. Dedim.

Hazırlık iradesinin beşinci parçasında (benim çalışma odamda bölüğe ait iki Smith Wesson, bir de benim şahsıma ait aynı marka olup da bozuk bulunan tabanca bulunuyordu. Orada yetmiş-seksen kadar da Smith Wesson mermisi vardı. Bunu bölük atışlarından arttırdığım için yine atışlarda kullanırım diye saklamıştım) Ömer'in şahsında ise; (yetmiş seksen kadar, esasen miktarını bilmediğim Smith Wesson mermisini Mahzar Ataç Nisan veya Mayıs 1972 ayında bana vermişti) demiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sanık: Bölük odasındaki çelik dolapta gerçekten adedini hatırlayamadığım mermi olacak. Bunlar, bir kısmı Hava Kuvvetleri Komutanlığında o dönemde, yani atış döneminde mermilerden iktisat etmek için şoför erlere yüzde altmış atış uygulanacaktır, diye emir gelmişti. (Lüzum görülürse Hava Kuvvetleri Komutanlığı Lojistik dairesinden 70 veya 71 yılında böyle bir emrin çıktığı görülebilir) Ben emir gelmeden önce Bölüğe normal periyodik atış yaptırmak için, mermi istemiştik. Atış yaptırmadan veya bir kısmı yaptıktan sonra (Bölüğün görevi komutanın icabı normal atışları gönde üç beş kişi olmak üzere, yirmi yirmibeş gönde ancak yaptırabiliyorduk, böyle erler vardı ki, ben Bölük Komutanı olarak, bir iki ayda bir defa ya görüyordum ya görmüyordum) bu sebeple ayrıca o dönemde tarihini tam hatırlayamıyorum, erlik süresi yinedört aydan yirmi aya imişti.

Onların da memilerini almıştık.Bu şekilde ve ayrıca taktik kıymetlendirme,guare (Nato tatbikatı ve ataks milli alarm duruşlarında gerekli iki assubaya tabanca vermek için hemen çekmeceinde tabanca ve mermi bulunduruyordus.Fakat bu mermilerin adedini hatırlayamıyorum. iade etmeyişisin nedeni de aldığım mermi belli, sarf bordrosunda kullandığım da belli.Bölük Komutanı olarak değil yüzelli mermi, bütün bölüğün deposu zaten bana sitti.Fakat bunun dışında burada günü da belirtiyim, boş kovanile mermi de aldığım olmuştur.Bunları da atış poligonunda ben ve bölükteki diğer personel attığımız olurdu, özellikle ben kendim atardım,dedi.

Erata yaptırılan atışlardan sonra sarf edilen mermilerin o anda kayda geçip geçmediği ve sarf olarak gösterilen mermilerin her er tarafından bilfiil kullanılan miktar üzerinden mi, yoksa talimatlar gereğince kullanılması gereken miktar üzerinden mi kaydedilmiş olduğu soruldu.

Sank: Yönetmeliklerde ne ise aynısını uyguluyordus.Ancak yukarıdada belirttiğim gibi bordro dışı fazla mermi de bölüğünde bulunmuş olabilir.Bunu belirtmiştim.İkmal merkezi bütün Hava Kuvvetlerinin boş mermi kovaneları Kırıkkale'ye bizim oradan giderdi.Boş mermi kovani vardığınde elimde çok seneler önce fazla mermi kalmış veya rapor tutulmuş, evsafını kaybetmiş bölüklerden veya ikmallerden bu şekilde bu yönetmelik dışıdır.Bunu da biliyordus.Mermi alıyor, atış yaptığını oluyordu.Aslında o günün şartlarında benim dışında bütün bölük komutanları da alabilir.Belki de alıyordu.Ben aldığım, ussun poligonunda atış yaptığını da belirttim.Fakat her ere ne kadar atış yaptırılması icap ediyorsa, onu mutlaka yaptırılmışdır.Hatta görevi icabi, görevinin özelliği icabi (General Şoförleri yalnız olarak Esenboğaya ve uzun yollara göreve giden Şöfor Operatör Asabay ve erlere işte bu yukarıda anlattığım kanaldan sarf kendi inisiyatifleriyle atış yaptırıldığı da oluyordu. Dedi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Saat 11,05 de devam olunmak üzere oturuma onbeş dakika ara verilmesine karar oybirliği ile karar verilip açıklandı.2 Ağustos 1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T.KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak tepilanıldı.

Duruşmaya devamla sank mübafa Şahin'den Askeri Savcılar tarafından tesbit olunan hazırlık ifade tutanağında yer alan (Binbaşı İbrahim Keskin bir gün Esat-taki eve bir not bırakmıştı, bunda karargahın nöbetçi emirliğinde kendisini istemesini istiyordu.Hatırladığıma göre 7 Mart 1971 günü Orhan Yüzbaşı ile birlikte karargaha gittik. İbrahim biki görerek evde beklenemizi söyledi evde ben, Orhan Savaşçı, Salih Yılmaz Veyisoglu, Tevfik Çeviker, Ömer Ulu,Mazhar Ataç,Taner Hazer bekledik. Taner Hazer o zamanlar Kutahyada görevliydi, Mehmet Alkaya'da olabilir, Binbaşı İbrahim ertesi günü telefon ettiğimizde o akşam da beklenemizi söyledi, ancak o akşam da bir haber çıkmadı.) demiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sank: Askeri Savcılıkta bana başka araman ifade lerini göstererek, veya okuyarak böyle böyle olmuş, dediler.Ben de aynı paralelde beyanda bulunarak zorunda kaldım.Aslında 7 Mart'ı, 8 Mart'ı tarihini biliyorum. O günlerde anormal bir havanın Ankarada estigini bana bizzat hiç kimsenin bir şey söylememesine rağmen hissediyordum.Bu dönemde İbrahim Keskin'e de bu hususu, bu anomalligi sordugum olmuştur.Fakat kesin olarak bana hiçbir şey söylemedi.Benim bildiğim o dönemde Ankara'daki Sabaylardan ayrı ve özel bir bilgin yoktu.

Tüm Subaylar ne biliyorlarsa 9 Mart hakkında, ben de aynı şeyleri duyduğum için kulaktan dolma, hissettigimi beyan ediyordum. Hazırlık ifadesinde geçtiği gibi İbrahim Keskin bana söylemiş değil ve isimleri geçen arkadaşlar da herhangi bir habere binse, özel olarak beklediklerimi bilmiyorum. Daha doğrusu böyle bir şey bilmiyorum. Orhan Savaşçı, Mazhar, Salih normal olarak bazen bir arada olduğumuz gayet doğal olarak olurdu, dedi.

Duruşma tutanaklarınının 457. sahifesinin baş kısmında yer alan ve bir miktar paranın İstanbul'a götürülmesine mütedair olan konu ile ilgili olarak Askeri Savcılar tarafından tesbit olunan hazırlık ifadesinin omacı sahifesinde bu paranın kendisine Salih Veyisoglu tarafından verildiği ve İstanbul'a götürülmek üzere Tevfik Çeviker'e teslim etmesi talimatının verildiğini ifade etmiş olması sebebiyle aradaki mübâyenetin telifi yönünden sanıktan soruldu.

Sanık: Savcılık ifadesinde bu hususu anlatırken istendigi gibi ben doğrusunu anlattım. Zaten genel olarak da bu ifade doğru. Yalnız şu farklılıklar var. Bu da şunlar; Bana bu parayı, parolayı, telefon numarasını Tayfun verdi. Anlattığım gibi İstanbul'da irtibat kurmadım. Dönüşte parayı Tevfik Örcün'a verdim. Sebebini bilmiyorum. Bu parayı bana Salih'in verdiğini başkaları beyan etmiş, ben de o şekilde, aslında üzerinde durmamıştım. Salih vermiş, Tayfun vermiş fark etmez dedim. Ayrıca bu para askeri savcılıkta; Bana Tevfik Çeviker bir asubayla göndermiş denildi. Ben bu hususu da bilmiyorum. Ne söylemişlerse aynıyım kabul ettim. Yalnız öz olarak doğru. İkincisi İstanbul'da verilen isimleri de ben unuttuğum. Bana savcılıkta, Taner, Mustafa dediler ben de aynıyım söyledim, şu anda bile hatırlamıyorum isimleri, dedi.

Hazırlık ifadesinde (Salih Veyisoglu İstanbul'a el bombası göndermek istiyordu. Hüsamettin Ölçer ilkin tereddüt etti. Ondan sonra el bombası götürmesi konusundaki teklifi kabul etti. Hüsamettin Ölçer'e evde el bombası teslim edilmedi Salih Veyisoglu Hüsamettin Ölçer'e bir iki gün içerisinde ben hazırlayarak bildireceğim dedi ve evden ayrıldı. Aradan bir iki gün geçtikten sonra Aralık 1971 veya Ocak 1972 ayında bir gün Salih Veyisoglu Hüsamettin Ölçer'e verilmek üzere iki kutu içerisinde bulunan el bombalarını bir çanta içerisinde bana verdi. Ben almış olduğum el bombalarını birlikte saat dokuzda mesai başlarken Hüsamettin Ölçer'e verdim) denmiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sanık: Burada beyan ettiğim gibi ben Hüsamettin Ölçer'in bomba götürüp götürmediğini bilmiyorum. Bildiğim şu: Salih bana bir gün telefon ederek Hüsamettin Yüzbaşı o dönemde bizim birliğe yeni atanmıştı. Telefon numarasını sordu. Onunla görüşmek istedi. Çünkü Salih o dönemde hava kuvvetleri boks antrenörü olmak istiyordu. Hüsamettin Yüzbaşı da bu işlerle uğraşıyordu. İşte böyle bir gün ben Yüzbaşıya telefon ettim. Salih sizi bulmuş, -mesai de bitmek üzereydi- sizi aramıştı dedim. ve Salih'in ev adresini Hüsamettin Yüzbaşıya verdim. Hüsamettin Yüzbaşı Salih'in evine gittiğini, gitmediğini bilmiyorum. Bana bu hususu başkalarının ifadelerinden okudular. Ona yakın ben de ifade verdim. Aslı budur, dedi.

Hazırlık ifadesinin son sahifesinde, Haziran 1971 ayı başlarında bir gün Orhan Savaşçı'nın Yüzbaşı Ziya Yucesan'ın adresini vererek Binbaşı İbrahim Keskin'in bu adrese gelmesi için kendisini Binbaşı Keskin'e gönderdiğini ve ayrıca Orhan Savaşçı'nın bu binbaşı ile birlikte Albay Mehmet Heperler'i de alarak bu eve getirmesini söylediğini, bu konuda İbrahim Keskin'le konuştuğularımı belirtirken eve gittiğinde Ziya Yucesan ve İsmail Contar'ın bu evde bulduklarımı bilhare, Tayfun Örcün'un da eve geldiğini orada mutfağa bulunan fırına bir miktar parayı gizlediklerini, binbaşı Keskinle Albay Heperler'in bilhare bu eve geldiklerini ve konuştuğularımı ancak parama gizlenmesi sırasında Binbaşı ve Albayın mutfağa olmadıklarını beyan etmiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sanık: Savcıda 17 Temmuz'da geldiğinde tarih yanlış olabilir.Uzun müddet hücrede kaldım.Karşıma böyle bir ifade getirdiler.Heperler, Keskin, Tayfun toplantı yaptık.Bir de yüzotuz bin lira saklaması mevzuu var.Bu tamamen gerçek dışı. Burada eger Albay Heperler ile Binbaşı Keskin de bu parayı gördüler diye ısrar etseler onları da kabul edecektim.Benim, bu yüzotuz bin liradan, böyle bir olaydan gerçekten haberim yok, o gün bunu bana anlattılar, bana da sadece evet demek ve bu arada biraz da kendim katkıda bulunarak ifade verdim.Olay gerçek dışıdır. Bir an önce Savcılık ifadeni bitsin ve hücreden kurtulayım, istediğim için kabul ettim . Dedi.

(Bu sırada sanıklardan İsmet Östürk'un sıkıyönetim Mahkemelerinde bugün yapılan bir yargılamada şahit olarak bilgisine başvurulacağı, ilgili personel tarafından belirtildi.Adı geçen sanığın diğer sıkıyönetim Mahkemesine gitmesine müsaade olundu.)

Sanık Mustafa Şahin'in hazırlık ifadesinin onyedinci sahifesindeki kayıt sebebiyle sanıktan Munir Ramazan Aktolga, Ertugrul Kırkça ve Yusuf Kupeli ile Büküm sokaktaki evlerinde 1970 yılı sonlarına doğru tanışmış olup olmadığı soruldu.

Sanık: Munir, Yusuf, Ertugrul, Mahir'le nerede ve nasıl tanıştığımı burada verdiğim ifadede belirtmiştim.Tekrar ediyorum.İsimlerini zikrettiğim arkadaşları Orhan Savaşçı'nın babasının evinde 1970 Eylül, Ekim aylarında tanıdım.Onlar da Büküm sokaktaki eve birkaç defa geldiklerini biliyorum, dedi.

Aynı ifadede (Kurtuluş gazetesi Ankara'dan diğer yerlere olan örgüt arkadaşlara gönderiliyordu.) denilmiş olması sebebiyle bu husus sanıktan soruldu.

Sanık: Ben ifadesin başında böyle bir şeyin olmadığını aslında hiç kimse ile örgütsel bir ilişkim olmadığını, iddianamede iddia edildiği bir örgütten de haberim olmadığını beyan etmiştim. Bana Kurtuluş gazetesi gönderiyormuşsunuz, şu da aidat veriyormuş, bin lira vermişsiniz gibi ifadelerde bulunuyorlardı. Ben de o günkü şartlar altında kabul etmek zorunda kalıyordum. Buna rağmen hazırlık ifadelerim bütün olarak incelendiğinde ben örgüte aidat vermiyorum, başka bir tarihte alınan hazırlık ifadede, uçuz-beşyüz lira veriyorum, en sonunda da aidat sekizyüz lira oluyor.Bu bile, ne söylenmişse bunu kabul etmek zorunda kaldığının somut bir misalidir, diyerek tevcin olunan sualleri bizzat yazdırmak suretiyle cevaplandırdım.

Sanık MUSTAFA ŞAHİN'in sorgusuna karşı, daha önce sorguları yapılmış olan diğer sanıklardan bir diyeciklerinin bulunup bulunmadığı soruldu.

Bulunmadığı anlaşıldı.

Söz alan Askeri Savcı : Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi davası sanıklardan Yavuz Çizmeci, Hikmet Kıvılcımlı'nın grubu ile ilgili Marksist-Leninist diğer bir örgüte girmesi nedeniyle hakkında tanzim kılınan iddianame ile duruşmaya sevk edilmiş, ancak bu suçtan dolayı 31 Temmuz 1973 tarihinde tahliye edilmiştir.Adı geçen sanığın Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi soruşturması yürütülmekte iken başka bir suçtan tutuklu bulunması sebebiyle Savcılığımızca soruşturması yapılan suçtan dolayı tutuklanma isteminde bulunulmuş idi. Sanık Yavuz Çizmeci Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi davası iddianamesine göre: T.C.K.nun 141/5 maddesini ihlalden dolayı hakkında istemde bulunulmuştur.Müşned suçları ise, ağır cezalı olduğundan ve kaçak intimali bulunduğundan adı geçen sanığın 353 sayılı yasanın 132. maddesi ve 71. maddesi uyarınca tutuklanmasını talep etmekteyiz dedi.

Hakkındaki talep dolayısıyla söz alan sanık YAVUZ ÇİZMECİ:Hakkında açılmış bulunan dava Robert Kolej'den arkadaşım olan Zilkıkar Diçeleli'nin hazırlık ifadelerine istinad ettirilmişdir.Bu ifadeler esas alınarak MİT'de ifade tesbit olunurken aynı yönde ifade vermegezorlandım.

Aslında Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi üyesi değilim. Zülfi Kar Dicleli duruşmada sorgusu yapılırken de benim herhangi bir şekilde bir fiilim bulunmadığımı belirtti. Tahliye olduktan sonra değişmiş bulunan adresimi bile cezai müdürlüğe verdim. İkametgahım ve mesleğim vardır. Kaçma söz konusu değildir. Nitekim tahliye olduktan sonra duruşmaya keşim gelmiş bulunmaktayım. Dedi.

GARAGI DÜŞÜNÜLDÜ :

Diğer sanıkların tahliye talepleri ile birlikte sanık Yavuz Çimeci'nin tutuklanması talebinin de 353 sayılı Kanunun Askeri Savcı tarafından belirtilen maddeleri muvacehesinde oturum sonunda takdir ve tezekkür olunmasına, saat:14,00 devam etmek üzere oturuma ara verilmesine oy birliği ile karar verilip açıklandı. 2 Ağustos 1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T.KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Oturumun sabahki kısmına gelmiş olan sanıklardan Erkan Kete'nin 2 numaralı Askeri Mahkemede görülmekte olan diğer davaya katılması olduğu yetkililerce belirtildi.

Açık olarak duruşmaya devam olundu.

SANIK AVNİ KAYACI SORUYA DAVET OLUNDU :

Yargılama usulü kanunlarının, ihlal ve kazai içtihatların tayin ve tarif ettiği üzere sorgu hudutları içerisinde kalmak kaydıyla, ifadesini bizzat söylemek suretiyle tutanaga yazdırılması için kendisine müsaade olunan sanık:

İddianameye göre Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi üyesi olduğum ve T.C.K.nun 146/1 maddesini ihlal ettiğim nedeniyle ve bu iddia esas olarak benim ikrarımdayandırılmaktadır. Benim bu zamana kadar delil sayılabilecek hiçbir beyanım yoktur. Bana ait olduğu iddia edilen beyanların hiçbir hukuki geçerliliği olmadığı şimdi anlatacağım olaylarla sabit olacaktır. Şöyleki ; 26 Mart 1972 tarihinde Ankaradan Fatsaya gelen güvenlik kuvvetlerince sabah saat beşte evimde alınarak Fatsa Adliye binasına götürüldüm. Burada bana Mahir Çayan'ın nerede olduğunu sordular. ve Feyyaz Kurşuncu ile yüzleştirdiler. Ben bilmediğimi söyleyince beni Fatsa Nüfus Dairesinde işkenceye aldılar. Balakaya yatırıp dövdülerken, bir yandan erkeklik organına ve kulağına vasıtası ile elektrik veriyorlardı. Ben bunların Ertan Saruhan ve Ahmet Atasoy'un olabileceklerini söyledim. Bunun üzerine bana Ahmet Atasoy'ua evini sordular. Ben bilmediğimi söyleyince, Fatsa Emniyetinden Polis Osman'ı alarak benimle birlikte Ahmet Atasoy'ua Yapraklı Köyüdeki evine götürdüler. Harekatı bizzat Tevlik Türlü yürütüyordu. Tümgeneral. Evden kimse çıkmayınca Ahmet Atasoy'ua Hanımle karısı ve oniki, on üç yaşlarında kız çocuğu bulunuyordu. Atasoy'ua karısının kucagındaki iki-üç yaşlarındaki çocuğu bizzat Tevlik Türlü kucagından alarak çamurlu yere attı. Buradan tekrar Fatsa Adliye binasına götürüldüm. Tekrar işkenceye yatırdılar ve ben işkencede iken Ertan Saruhan'ın babası Lütfü Saruhan'ı getirerek beni işkencedeyken gösterdiler. Eger senin oğlunu getirmezsen senin halin de bu olacak dediler. Bu durum saat:11.30'a kadar devam etti. Saat:11.30 da beni, Fikri Sömez'i ve Feyyaz Kurşuncu'yu alarak aynı akşam saat: 23.00 sıralarında Ankara Emniyet Sarayına götürdüler. O akşam orada kaldıktan sonra sabah bize Fatsada işkence yapan şahıslar gelerek Fikri Sömez ile beni aldılar. Ve gözümüzü içi pamuk dolu bir gözlükle kapatarak MİT merkezine götürdüler. Burada beni işkence odasına aldılar ve Albay diye hitap edilen şahıs, işkenceci, bana burada istediğinizi yapmazsan benim buradan leşim çıkar dedi. Ve işkenceye başladılar. Bana Ünye'den İngilizlerin nereye götürüldüklerini soruyorlardı. Ben o zamana kadar Ünyede İngilizin olduğunu dahi bilmiyordum. Ben bilmediğimi söyleyince sağ ayağına başparmagındaki tıraşını söktüler. Ve ağızdan kan gelmeye başladı, bunlar benim bilmediğimi bilmiş olacakları kendileri: Ünyeden üç İngiliz teknisyenini kaçırmışlar, bunları nereye götürdüler diyerek işkenceye başladılar.

Bu durum 23 Mart 1972 günü sabahına kadar devam etti. 23 Mart 1972 günü sabahı beni ve Fikri Sönmez'i alarak Ünye'ye götürdüler. Burada gördüğümüz şu idi: Yüzi aşkın kişileri Ünye J andarma Karakolu bodrumuna yığılılar burada da işkence taz-
gahını kurmuşlardı. Biz içeriye Kkakola girmekten önce arabadan indiginizde bir gazeteci bizim fotoğraflarımızı çekmek istedi. İşkenceciler gazetecinin fotoğrafı-
nı elinden alarak kırıksız betona vurarak kırdılar. Çünkü biz işkence izlerini
açık olarak taşıdığımız için resminizi çekirmek istemediler. Karakola girdiğiniz-
de beni ve Fikriyi ayrı ayrı yerlere koydular. Şenel Şadi ile bana gene Tümgeneral
Tevfik Türüng, eğer bunların yerini söylemezseniz sizi burada öldüreceğiz dedi-
ler. Zaten dışları bakanı Ferit Kubat'a sizin ölüm fermanınızı yazdırdık dediler
Ahmet Atasoy'un hanile karısına yüzi aşkın kişinin yanında falakaya yatırıp yanı-
mazda dövmeğe başladılar. Kadın Çocuk düğünceği sırada Hastaneye yerleştirdiler.
Bununla yetinmeyerek Atasoy'un 65 yaşındaki annesine: -Kocakarı soyun domunu
şimdi seni sıradan buradaki askerlere S.K. ettireceğiz, dediler. Diyerek verilen
müsaade üzerine sorgu ile alakası olmayan hususları zapta geçirmeğe çalışan
sanığa duruşmayı yöneten Hakim tarafından sorguya başlarken belirtildiği üzere
yargılama usulü kanunlarının ilmi ve kazai içtihatlarının tayin ve tarif ettiği
şekilde sorgusunu bizzat tutanağa geçirilmesine izin verildiği, halbuki şu anda
ifade edilen hususların iddianamede kendisine yöneltilen isnad ve iddialarla
ilgili olmayıp doğruluğu ve yanlışlığı Mahkemece meşhak ve meşhul bulunan şeyler-
den bahsetmesinin sorgu ile ilgili olmadığı gayet bina savunması ile ilgili
görmekteyse keza yasalarda tayin ettiği şekilde savunma saknası geldiğinde savan-
na hudutları içersinde kalmak kaydıyla sızdırabileceği hatırlatıldı. Sanık bu ko-
nuda ısrar ederek Mahkemece karar alınmasını talep ettiğinden hayet müzakereye
çekildi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Mahkemecede açılmış bulunan dava ile ilgili yargılama usul yasalarının
ilmi ve kazai içtihatların ıyığı altında yapılmakta ve sanıkların sorguları
tesbit olunurken kendi usulü ve ifade özelliklerine bağlı kalmakla ifadelerinin
aynen zapta geçirilmesi için müsaade olmaktadır. Bu müsaade sorgular başlarken
de tutanağa belirtildiği üzere yargılama usulü kanunlarının ilmi ve kazai içti-
hatlarına tayin ve tarif ettiği sorgu hudutları içersinde kalmak şartıyla sanık-
lara tanınmakta ve ifadelerinin gizlilikten çıktığı gibi aynen zabıtlara geç-
mesini temin maksadına mâtuf bulunmaktadır. İzahına lüzum yokturki, bu tesbit
tarzi kanuna uygun, müdafaa hakkına saygının ve gerçekleri olduğu gibi tuta-
naklara geçirmenin düşüncesinde yicuh bulmaktadır. Buna istinaden bir sanığın
sorgu ile ilgisi olmayan ve ne derece doğru olduğu belli olmayan bir takım olay-
lardan bahsetmesi sırxız Mahkemece tanınan hakkın kötüye kullanılmasını teşkil
edecektir. Hazırlık soruşturması sırasında ilgili makamlarca tesbit olunan ifade-
lerin, özgür ifadelerinin mahsulü olmadığı, baskı ve tehdit altında bulunduk-
larına ifade edilmesi elbetteki sanıkların en tabii hakkıdır. Ancak bunun şüsulü-
nü sorgu müessesesinin çok dışına taşırarak gerçeklik derecesi belli olmayan
olayları intikal ettirmenin sorgu ile alakası yoktur. Bu konuda direnmek, kanunun
tayin ettiği sorgu hudutları dışına çıkmak ve Mahkemece tanınan müsaadeyi istis-
mar etmek olacaktır. Bu itibarla, sanık AVNİ KAYACI'nın yukarıda belirtildiği üzere
kanunların, ilmi ve kazai içtihatların tayin ve tarif ettiği şekilde sorgu hudut-
ları içersinde kalmak kaydıyla ifade vermesinin bir kanâni zorunluluk olduğunun
hatırlatılmasına oy birliği ile karar verilip açıklandı. 2 Ağustos 1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T.KATİBİ

Zaten MİT'de işkenceciler bana boşu boşuna Savcılıkta ve yargılanacağınız Mahkemede direnmeyin ifadelerinizi reddetmeyin çünkü burada biz sizin cezalarını kestik demişlerdir. MİT'de bana işkence eden zorla, baskı ile tırnak sökme ile dikte ettirilen ifademi tamamen reddediyorum. Ankarada iken Savcılığa çıkarılmadan önce tutuklana mahkemesine çıkarıldım. Burada tutuklandıktan sonra tekrar 5 nolu tutukevine götürüldüm. Esasında burası tutukevi değil MİT yatagiği. Tutuklana mahkemesinde bazı arkadaşlar ve ben ifadelerimizin bazı konularını reddetmiştik. Bunun üzerine bize tutukevinde işkenceciler ağıza alımayacak şekilde küfürlerle, tehdit ettiler ve yamaızdan Şener Şadi'yi alarak tekrar MİT'e götürdüler. Orada işkence yaptılar ve bize Şener Şadi örnek gösterildi. Eğer Savcılıkta ifadenizi reddederseniz sizin duruşunuz da bu olacaktır dediler. Bundan birkaç gün sonra Savcılığa çıkarıldım. Burada tekrar beni MİT'e götürürler diye MİT'de alınan ifadeleri kabul ettim. İstanbul Savcılığına gelince Savcılığa çıkarılmadan önce 6 nolu tutukodasının ön bahçesinde bir jeep aracına hoparlör takıp burada son sesle plak çalınıyordu. Bundan az önce yamaızdan iki üç arkadaşımız alınıp geri getirilmedi. Bunun üzerine biz Selimiye'nin Bodrumunda arkadaşlara işkence yapılıyor diye duşunduk. Bu psikoloji içinde beni Savcılığa çıkarttılar. Savcının karşısında doğruyu söylemek için direnmek istedim. Ve bizzat Savcı Naci Gir üzerine saldırdı. İfademi keserek: -Alın bunu götürün, dedi. Ve Selimiye'nin alt katında bir hücreye kapatıldım. Burada bir müddet bekledikten sonra tekrar Savcının karşısına çıkarıldım. Bu sefer bana işkence yapılacak diye korktuğundan MİT'de benim alınan ifadelerim hepisi doğrudur diye söyledim. Zaten Savcı bana birşey sormuyordu. Daha önce MİT'de vermiş olduğum ifadelere bakarak ifade yazıyordu, ben de imzaladım. Ve Ankara tutuklana mahkemesinde, Savcılıkta ve İstanbul Savcılığında almış olduğum ifadelerin tamamını reddediyorum. Burada şunu söylemek istiyorum: diğer arkadaşların ifadelerinde geçtiği gibi benim ifadem dört Savcı tarafından değil de bir Savcı tarafından alınmıştır. Şimdi vereceğim ifade aslı beyan olacaktır. İddia mahkemesinde Feyyaz Kurşuncuyu Hasan Aslan tarafından bana, örgüt irtibatçısı olarak tanıttırıldığı iddia edilmektedir. Bu olayın aslı şöyledir. Ben gözaltına alınmazdan yirmi, yirmibeş gün önce çalıştığım işyerine yakın ve her zaman uğradığım kahveye gittiğinde, Ahmet Atasoy yabancı bir kişiyle oturuyordu. Atasoy benim eski arkadaşım ve muterimiz olduğum için selam verdim. Beni masasına çağırdı. Bende gittim, Oturdum. Ve oyun oynamaya başladık. Yanında bulunan tanımadığım kişiyi bana arkadaşım Feyyaz diye tanıttırdı. Beni de Feyyaz'a Terzi Avni diye tanıttırdı. Feyyaz'la olan ilişkim bundan ibarettir. İşkenceciler bana, sana Feyyaz Kurşuncuyu Ünyeden Ali Kaynar vasıtasıyla bir kişi ile gönderilmiş. Sana bunu getiren kim diye söylediklerinde, aslında böyle bir şey olmadığının için bilmiyorum dedim. Bunun üzerine işkenceciler işkenceye devam ettiler. İşkenceden kurtulmak için daha önce müşterimiz olan ve Ünye TOS Başkanı olduğum bildiğim Hasan Aslan'ın ismini verdim. Aslında Hasan Aslan bana Feyyaz Kurşuncuyu getirmiş değildir. Ben Feyyaz Kurşuncuyu Ertan Saruhanın evine götürüp Ertan'la görüştüm değilim. Fikri Sömez'le de görüşmedim. Gene iddia mahkemesinde üç çift dağ ayakkabısı aldığım ve eylemcilere gönderdiğim iddia edilmektedir. Bu üç çift dağ ayakkabısı beni şaşırttı. Çünkü böyle bir şey duymuş değilim. Ve hala da bilmiyorum. Bunu, Savcı olayı abartmak için söylenmesi gerekir. Olayın aslı şöyledir. Mart 1972 başlarında bir gün Ahmet Atasoy dükkanına gelerek dükkanın atelye bölümüne, yani işçilerin çalıştığı bölüme geldi. Elinde bir gazete kagidına sarılı paketi baraktı. Ve akşam üstü, sabah baraktığı paketi almak için geldiğinde elinde iki küçük valiz vardı. Gazete kagidına sarılı paketi açarak içinde üç tane nersel - - - - -